

SİMGELERİMİZ

Önsöz

Sevgili kardeşlerim,

Yöntemlerini, temellerini ve amaçlarını; simgeler, simgesel uygulamalar ve alegoriler ile ortaya koyan, kavramları açıklayıp noktalamayan, bütün bunların bilimsellik ve özgür düşünceyle değerlendirilip açıklanmasını bizlerden isteyen, böylece gerçeklere ulaşmayı amaçlayan bir sistemin içindeyiz. Sevginin, özgür ve bilimsel düşüncenin, adaletin ve diğer erdem ve niteliklerin egemen olduğu, sürekli olarak gerçekleri arayan, bilge insanların oluşturacağı mutlu bir toplumun oluşabilmesi için çalışan bizler için simgesel dil çok önemli.

Bizler bu dili hayatımıza ne kadar çok katabilirsek herkesin barış ve mutluluk içinde yaşayabileceği bir yapı kurulur. Hayatta kullandığımız simgeleri sizlerden isterken, ne kadar çok simgemiz olduğu ve bu simgeleri nasıl hatırladığımız ve yaşattığımızı gördüğümde, beklediğim ötesinde bir sevinç ve zenginlik hissettim.

Sizlerden gelen simgeleri, kapıdan girdiğimiz o andan itibaren sıralamaya çalıştım. Yolculuğumuzu bir kez daha hatırlama şansı yaratmış olmasını umut ediyorum.

Mesleğimize ve bana kattıklarınız için teşekkür ederim. İyi ki varsınız, iyi ki varız.

K.:S.:S.:

Rezan C.

Ü.:M.: 2023-24

Düşünme odası

Günlük hayatımda “Düşünme Odası” simgesini, kendime ait bir sığınak olarak kullanıyorum. Burası, dış dünyadan uzaklaşarak yalnızca kendimle yüzleştiğim, düşüncelerimi derinlemesine inceleme fırsatı bulduğum bir yer. Karanlık odaya girdiğimde, her şeyin durduğunu hissediyorum. Gözlerimi kapatıp derin bir nefes alarak, günün telaşını geride bırakıyorum.

Bu alan, düşüncelerimin özgürce akmasına izin verdiğim bir yer. Zihnimde dolaşan tüm kaygıları ve korkuları serin bir başkalıkla ele alıyorum. Karanlık, ilk başta rahatsız edici gelse de, aslında içsel huzurumu bulmamda bir dost gibi yanımda. Geçmişteki hatalarım ve belirsizliklerimle yüzleşmek, bu odada kendimi yeniden şekillendirmemi sağlıyor.

İnisiyasyondan önceki bu karanlık, aslında bir dönüşümün başlangıcını simgeliyor. Kendimi yeniden bulmak ve hayatımda yeni bir sayfa açmak için bu zihinsel yolculuğa ihtiyacım var. Düşünme Odası, sadece bir meditasyon yeri değil; benim için hayatımın yönünü belirleyen bir rehber. Her gidiş gelişimde, karanlığın içindeki aydınlığı daha iyi tanıyarak, kendimi bulmaya bir adım daha yaklaşıyorum. Bu yolculuğun sonunda, tazelenmiş bir zihin ve yenilenmiş bir ruhla dış dünyaya adım atmanın heyecanını yaşıyorum.

[Nihan A.](#)

Kum saati

Yaşamın döngüsündeki zamanın akış simgesi.
Evrenin bir denge içinde olduğunun simgesi mi yoksa?
Doğa, kendi akışında seni var eder.

Yaşamı senin eline verir.
Sabah kalkınca bazen farkında olarak, bazen de olmaksızın onu sen yeniden
yeniden çevirirsin.
Herhangi bir işe başlayınca da bazen.
Üst kısmı umut doluyken, yavaş yavaş aşağıya kayarken erir gider.
Her şeyin zamanında değerlendirilmesini uyararak.

Yeni yıl geldiğinde yeniden çevirirsin.
Sadece bir tarih mi değişir? Yoksa vereceği umudu hissetmek için mi?
Ah kum saati ah!
Döngü tamamlandığında da başka alanlarda akmaya sonsuzca devam
edersin.

Aysel U.

Ben harici hayatta kullandığımız simgeler arasında benim en çok kullandığım
kum saati.

Kumun sürekli akması, zamanın bir daha geri gelmeyecek şekilde aktığını ve
her anın değerini bilmeyi çağırıyor bana. Zaman, insan yaşamında ruhi ve
manevi gelişim için değerlidir. Her insanın belirli bir süreye sahip olduğunu
ve bu süreyi iyi değerlendirmesi gerektiğini hatırlatıyor.

Kumun yavaş yavaş aşağıya akması, acele etmeden, sabırla beklemek ge-
rettiğini, hayattaki süreçlerimde aceleci olmamayı, bilgelik ve olgunlukla ha-
reket etmeyi anımsatıyor. Harici hayatta karşılaştığım olumlu/olumsuz pek
çok durumda, bazen süreci zamana bırakmanın alınan aksiyonlarda etkili
olduğunu düşünüyorum. Kum akar yolunu bulur tabiri benim son zamanlara
sıkça kullandığım bir tabir olmuştur.

Gülay B.

Tuz

Simgelerle bir beden olmak, onları hayatımın her anına nüfuz ettirmek, yaşam amacımı ararken onların yardımcı oyuncularım olduğunu unutmamak aslında sanıyorum benim için tüm mesele budur. Tam da bu sebeple aralarından birini tercih ederken oldukça zorlandım, ancak harici hayatını denge üzerine kurmaya çalışan bir kardeşiniz olduğumu düşündüğümde sanırım bir tanesi ipi göğüsledi. Tuz, denge benim için. Her daim aklımda, yanımda, kalbimde ve ruhumda. Başka bir deyişle ruh, beden ve zihnimin dengede durmasını bu simgeyle tanımlayabilirim. Bahsetmeden de geçmek istemiyorum ki ham taş ve keski sürekli beynimin en kıymetli köşelerinde yerlerini alıyor. Günlük hayatımdaki koşturmalar ve denge kayma anlarında, yer yer içimdeki karanlıkların çoğaldığını hissettiğimde ham taş olan Bahar'a nereden bir vuruş yapmam gerektiğini düşünerek hareket ettiğimi sıklıkla hissediyorum. Özellikle çevremde akan hayatta varlık sürdüren kişileri (*ailem, dostlarım, iş arkadaşlarım başta olmak üzere ve iletişimde olduğum tüm insanlar*) nokta koymadan dinlemek, kendimle ilgili tam nokta koyacakken adeta bir kalemin o noktayı aşağı doğru uzatıp anında virgüle çevirmeye niyetleniyor olması benim için önem arz ediyor. İşte tam bu zamanlarda bu çatının altında bulunmanın huzuru ve gururunu yaşıyorum. Çünkü biliyorum ki tek değilim ve bunun için çabalayan kardeşlerimle birlikte dünya etrafında el ele tutuşmak amacıyla birleşiyoruz.

Bahar S.

Horoz

Benim harici hayat için favorim horoz simgemiz. Uyanık olmak özel hayatımızın da her alanında çok gerekli. Uyanık olmak çok istediğimiz durum ama uyanık “kalmak” sürekli bir çaba gerektirdiği için sürekli gözümüzün önünde duran bir simge ile bu durumu pekiştirip kendimize o durumda kalmayı hatırlatmamız gerektiğini düşünüyorum. Her sabah öterek bize hatırlatma yapan bir horoz simgemiz olsaydı ne iyi olurdu harici hayatta, değil mi?

Burcu E.E.

Bir uyanışın hikayesi, aydınlanma yolculuğunun başlangıcı horoz... Aydınlanma günümde bunun sadece başlangıç olacağını düşünmüştüm, ancak hayatımın geri kalanında her yeni güne uyanışta aklıma o horozun geleceğini düşünemezdim. Yalnızca günün aydınlanması değil, karşılaştığım her zorlukta içimde uyuyan bir parçanın uyandığını ve konulara farklı bir pencereden bakmam gerektiğini hissettiren o simge. Günün aydınlığa kavuşması gibi içimdeki karanlığı da gün, zaman, an geçtikçe aydınlığa dönüştüren yenileyen, uyanış saatim.

Ebru B.

Günün başlangıcının ve aydınlığın gelişinin hayat içerisinde müjdeleyicisi olmasının yanı sıra, bu mesleğe adım attığımız aydınlanma törenindeki karanlık odada duvarda gördüğümüz andan itibaren bir sürü anlam ve ifadeyle karşıma çıktığını düşünüyorum Horoz simgesinin.

Aydınlanma törenindeki o ilk durak, karanlıktan aydınlığa geçiştir. Mesleğimdeki tanımıyla birlikte kullanırsam artık ölüp yeniden doğuyordum. Yeni yaşamımın ilk simgesi, ışığın, aydınlığın ve uyanışın ilk simgesi ve artık benim için Horoz, farkındalığın müjdecisine dönüşüyordu.

Karanlık odayı iyice incelememizi söylediklerinde de gördüğüm onca (o an için korkunç sayılabilecek) simge içerisinde zihnime kazınmış ve içimi o bilinmezliğin içinde bile güvenle doldurmuştu. İşte o günden sonra her gün, gün içinde atacağım adımlarda, hayat ve kendimle ilgili alacağım kararlarda bana devamlı farkında ol diyor. Uyuma! Yanılıya düşme! Bilgiden şaşma! Yalnızca karar alır veya bir adım atarken değil, yaşamımın içinde uyusukluğa ve tembelliğe düşmememi hatırlatıyor, yanı sıra düşmemem için devamlı sorgulama halinde olmam gerekliliğini yenileyen bir iç sese dönüşüyor.

Etrafımdaki boş inançları net ve tarafsız bir yerden fark etmemi, dogmalarla, geçmişten getirdiğim öğretilerle değil de, burada öğrendiğim yetkinliklerle, bilim, akıl ve bilgelikle hayatımdaki yolları yürümemi ve hep bu farkındalıkta olmam gerektiğini söylüyor bana.

Günün bütününde M:luk ilkeleri ile yoğrulmam gerektiğini, sadece mabedde değil hayatın içinde de mesleğimi icra etmem gerektiğini öğrendiklerimi ve edindiklerimi, harici hayatta da diğer insanlara doğru bir şekilde yansıtmam gerektiğini hatırlatıyor.

Gün içinde zihnimi hep alarımda tutarak, tüm insanlar için kurulacak olan ölkü mabedindeki taşıma ne kadar yonttuğumu ve çevremdeki insanlara da bunu nasıl yansıttığımı soruyor bana.

Sadece bireysel düzlemde değil, toplumsal olarak da insanlık adına belki mikro çevremizin farkındalıklarını geliştirmelerini, her okuduklarına, her dinlediklerine, her gördüklerine inanmamaları, doğruyu ararken çıktıkları yoldan

sapmamalarını da insanlara aktarmam gerektiğini, sadece kendin için değil tüm insanlığın değişimi için bunu çevreme belli etmeden de olsa aktarmam gerektiğini hatırlatıyor.

Maalesef günümüzde bu kadar kirliliğin içinde doğru bilgiyi bulmak ve bunun etrafında tartışmak, yaşamın içindeki sohbetlerimde, iş yerindeki diyaloglarımda, arkadaşlarımla geçirdiğim akşamlarda hep bu bilginin doğruluğunu, güvenilirliğini kontrol etmek zorunda kalıyorum.

İşte tam da bu sebeplerden her gün benimle oluyor Horoz simgesi.

[Pınar P.](#)

Gökyüzü

İki sütun arasından geçip de mabede girdiğimde, mabedin tavanında gördüğüm o masmavi yıldızlı gökyüzü, benim harici hayatımda en çok kullandığım simgedir. Ne zaman yorulsam, daha yapacak işlerim olduğunu hatırlatır bana. Herkesin barış ve mutluluk içinde yaşayacağı bir ülkü mabedi yapmak kadar ulaşılmaz bir hedef için durmanın lüks olduğunu bilirim. Ulaşamayacak olsam da, bu yolda çalışmak ve çabalamanın anlamlı olduğunu bilirim. Ne de olsa uğraştığım kendimim.

Ne zaman kaybolduğumu hissetsem, o gökyüzündeki kutup yıldızını bulmaya çalışırım. O bana yolu gösterir. İnsanın, doğru yolu bulmada ve o yolda ilerlemede her zaman kendisine bir kılavuz bulabileceğini hatırlatır. Ne zaman kendimi yalnız hissetsem, dünyanın bir yerindeki bir “vadi”de, aynı amacı benimsediğim kardeşlerimin de bu gökyüzü altında çalıştığını hatırlar, rahatlarım.

Ne zaman ümitsizliğe kapılsam o gökyüzünü düşünürüm. Sonsuzluğu hatırlatır. Ve sonsuzluğa bırakabileceklerimi.

Ve kuşlar gibi özgür olabilecekken, özgürlüğümün önündeki engelleri. Bu engelleri yıkmak için dayanma gücü verir.

Rezan C.

Yıldız

Beni en çok etkileyen M:ik simge Yıldız. Tarih boyunca yıldızlar, uygarlıklar için büyük bir anlam ifade etmişler. Dinsel uygulamaların bir parçası olabildikleri gibi yön bulma amacıyla da kullanılmışlar. Kesin olarak tarihlendirilen en eski yıldız haritası, M.Ö. 1534'te Antik Mısırlı astronomlar tarafından oluşturulmuş. Bilinen en eski yıldız katalogları ise, Kassite Dönemi'nde (M.Ö. 1531-1155) Mezopotamya'nın Babilli astronomları tarafından derlenmiş. Bugün kullanılan takımyıldız ve yıldız isimlerinin büyük bir kısmı Yunan astronomlar tarafından verilmiş.

Niye yıldızlardan çok etkilendim? Çünkü, çocukluğumda Babam bizi Yeşilköy Havaalanı'nın Kuzey-Güney pistinin en ucundan gökyüzünü izlemeye götürürdü. Samanyolu başta olmak üzere, Küçük Ayı, Büyük Ayı ve bir dolu başka takımyıldızını bulmaya çalışırdık. Günümüzde İstanbul'da yıldızları görebilmek ışık kirliliğinden dolayı olanaksız, ama yazın Kuzey Ege'ye gittiğimde, büyükşehirden uzakta dağ başında geceleri gökyüzünü izlemek bir tutku haline geldi. Hatta Babam ile yıldız haritaları alıp, her gece gökyüzünün farklı bir kısmını izlediğimiz çok olmuştur yakın geçmişte. Her gece yemekten sonra verandadaki tüm ışıkları kapatıp göğe bakmak inanılmaz bir şey. Hele arada sırada yıldız kayarsa tadına doyum olmuyor.

İnci Ç.

Uyanık ol

Benim harici hayatımda en çok kullandığım “Uyanık Ol!” simgesi, yalnızca fiziksel bir uyanışı değil, aynı zamanda ruhsal ve zihinsel bir farkındalık durumunu da temsil ediyor. Bu simgeyi, öğrencilerimin içsel benliklerini keşfetmeleri ve hayatın yüzeysel akışında kaybolmamaları gerektiğini hatırlatmak için de kullanıyorum. Bu simge, şimdi ve burada olmaya çağırıyor. Uyanıklık, anı yaşamak ve mevcut deneyimlerin derinliğine inmek için bir davet aslında; bu sayede, hayatın sunduğu fırsatları ve zorlukları daha iyi anlayabiliyor ve aktarabiliyoruz. Ayrıca, bu simge öncelikle bana ve öğrencilerime bilinçaltında bulunan kalıpları sorguluyor ve dış dünyadaki yanılsamalardan sıyrılma gerekliliğini vurguluyor. Sonuç olarak etkinliklere başlamadan önce orkestra şefimizin de devamlı sorguladığı, benim de kendi öğrencilerimi şimdi ve bu ana çağırdığım “Uyanık Ol!” simgesi, kendi gerçekliklerimizi şekillendirmeye ve bizleri daha derin bir yaşam deneyimi arayışına teşvik etmiş oluyor.

Ezgi O.

Üç sütun

1D simgelerimizin hepsi çok anlamlı. M: yaşımız ilerledikçe simgelerin hayatımızdaki yerleri de perçinlenmektedir. Harici hayatta kendim için benimsediğim simge Üç Sütundur. İyon Sütunu Bilim Akıl Bilgelik; Dor sütunu Güç; Korint sütunu Güzellik. Harici hayatta mesleğimin mühendis olması nedeniyle her zaman bilimin ışığında, aklımın süzgecinde hareket etmişimdir. Çevremde ailemle, dostlarımla, kardeşlerimle birlikteliğimin de bana güç verdiğinin bilincindeyim. Hiç kimse tek başına bir varlık gösteremez. Ve erdemlerle süslemeye çalıştığım güzellik. Ham taşı mı küp taşa yontmaya çalıştığım hayat yolculuğunda bu 3 sütunun barındırdığı anlamlar bana hep yol gösterici olmuştur. 3 sütunu seçmemdeki bir diğer neden ise Arkeolojiye olan ilgim. Gezdiğim gördüğüm tüm antik kentlerdeki sütunlar bana hep mabedimizi hatırlatır.

Bilim, akıl ve bilgelik çalışmalarımıza yön versin. Güç onu bütünlesin. Güzellik onu süslesin.

Özlem M.

Ben M:ik simgelerden sütunla ilgili yazmak isterim. Çünkü henüz simgeleri tanımayan genç bir girişimci iken, 1991'de kurduğum şirketimin 1993'de isim ve logosunu değiştirirken içsel olarak sütun kullanmıştım. 1993 yılında sütun beni niye çekmişti? En sevdiğim tarihi eserlerde gördüğüm sütunlar benim için kalıcılığı, tarihe iz bırakmayı simgeliyordu. Sanırım şirketim için de bunu diledim. Bunun dışında sütunlar, tüm yapılaşmanın büyük bir estetik kaygısı ile yapıldığı dönemlere aitti ve çalışma alanım yapı sektöründe olmasa da yaptığım işleri bir estetik kaygısı ile yapmaya niyetliydim. M:lukta üç sütun akıl, güç ve güzelliği simgelerken, hep aklıma şirketime logo olarak sütun seçmekte ne kadar isabetli bir karar aldığımı düşündüm. Bir yanda akıl, güç ve güzellik, diğer yanda ikiz sütunların M:ik simgelerde zıtlıkları ve yaşamı fevkalade şekilde ortaya koyan yorumları, M:ik yolculuğuma başladıktan sonra da beni çok mutlu etti.

Deniz B.

Hava, Su, Toprak, Ateş

Goethe 10.000 dizeden oluşan “Faust” adlı eserini 60 yılda tamamlayıp yayıncısına teslim ettiğinde, yaşamının neredeyse son günleriydi. Dolaylı olarak M:’luğın anlattığı bu eserde; Hava, Su, Toprak, Ateş elementlerini insanlığın en büyük arzusu olarak ortaya koyar.

M:’luğın da temelini oluşturan bu olguların insan yaşamındaki önemini düşünüp bahçemdeki ağaçları seyrederken, bu simgelerin tüm toplum üzerindeki etkilerini daha iyi anlıyorum. Doğada bazen yumuşak geçişlerle bazen tutkuyla neler yaşandığını gözlemleyip hissedebiliyorum. Örneğin yıllar önce bahçemin tam ortasına ekmiş olduğum dut ağacının büyürken çınar ağacına rastlayan dallarının nasıl geriye döndüğünü hayretle gözlemledim. Ve bu durum yıllar geçse de hiç değişmedi. Şüphesiz bu durumun bilimsel bir açıklaması vardır, fakat ben bu manzaraya duygusal açıdan bakmaktan çok mutlu oluyorum ve bununla bağlantılı olarak “hava, su, toprak ve ateş” elementlerinin varlığını, güzelliğini, ihtişamını bahçemde yaşayarak anlamaya çalışıyorum. Örneğin Ateş, eski çağlarda ısınmanın ve aydınlanmanın dışında çeşitli amaçlarla kullanılırdı. Kimi toplumlarda temizlik kimi toplumlarda ceza... M:’lukta ise en büyük ışık kaynağımız güneş değil mi? Mağaradaki 10 yıllık uykusundan uyanıp günışığına çıkan Zerdüşt güneşe bakıp şöyle dedi “ey büyük yıldız, benim yansıtman olmasa senin aydınlığın neye yarar?” Zerdüşt, diğer adıyla Sarastro, doğudan aldığı ışığı tüm Lo: kardeşlerine yansıtan. M: anlamıyla ışığı tüm insanlığa yayan Yüce insan.

Perihan P.

Su

Aydınlanma töreninde üç simgesel yolculuktan biri olan su, harici hayatımda 25 yıldan bugüne emek verdiğim bir sürecin de tam adıdır. 1D ritüelinde “Suyun ateşi söndürdüğü gibi, erdemler de bencilliği yok eder. Su arıtır, iyilik de herkesi size dost eder.” sözleri ile yer almaktadır. Teknik olarak su üzerinde çalışmamla birlikte, politika olarak da suyu ele almakta ve suyun barış için itici bir güç olduğunu savunmaktayım. Hayatın kaynağı “Su” istenirse çatışmalar, rekabet için bir güç aracı, çatışmalarda karşı tarafı zayıf düşürmek için bir silah olarak kullanılabilir, ama su barışa, istikrara, işbirliği ve refaha da hizmet edebilme gücüne sahiptir. Suyu ele alma biçimimiz ve ona yüklediğimiz rol ve anlam, tıpkı beyaz kitapta olduğu gibi, bizim onu nasıl tanımladığımıza göre, bireyden, bölgeye, küresel boyutta etkileri görülebilecektir. M.:luğun amacı “ülkü mabedi” yapmaktır. Ülkü mabedinin taşları M.:ların kendileridir. “SU” da dünyanın refahı için kilit taşlardan biridir. Lakin bu süreç öyle zorlu bir süreçtir ki, suya ilişkin kararları verecek olan aktörler hırslarından, bencilliklerinden arınarak suyla elde ettikleri güçlerini barış için, tüm insanlık ve dünya için kullanmaları gerekmektedir.

Suyun hakça ve makul kullanımı küresel bir prensip olarak kabul edilmektedir. Bu prensibin uygulanabilmesi için bilim ve aklın temel alınması gerekmektedir. Bilim, tüm kararların temelini oluşturmalıdır. Ancak, bilimsel gerçekler ışığında suyu hem teknik hem de politik boyutuyla, hakça ve makul yönetebilirsiniz. Bu bağlamda “bilim, akıl ve bilgelik çalışmalarımıza yön versin”, harici hayatımda çalışma prensiplerimizin de temelini oluşturmaktadır.

Tuğba E.M.

Harici hayatımda sanırım en çok kullandığım M:ik simge: Su. Psikolog olarak, ritüelde bahsedildiği gibi, tanımadığım insanlarla görüşerek onların tutumlarını ve düşüncelerini anlamaya ve onları tanımaya çalışıyorum. Yanlışlıklar içinde bocalayanlara gerçekleri bilimsellikle bulabilmeleri için yardımcı olmaya gayret ediyorum. Burada hangi tür yanlışlıklardan bahsediyorum dersiniz: Olumsuz tutkularının esiri olarak ve yüksek beklentiler altında ezilerek suyun hiç olmadığı ateşler içinde yanmak, kendi yaşadıklarına ve kendine karşı toleranslı olmak bir yana, kendine karşı son derece acımasız davranarak kurak çöllerde susuz kalmak, başkalarına karşı aşırı toleranslı olup her şeye uyum sağladığı için kendini duymakta zorlanarak dev dalgalar arasında boğulur gibi olmak ve niceleri. Dingin bir su kenarına giden yolda kendilerine eşlik etmemi isteyen kişilere, kendi yakınlarıma ve bazen de yolumun keşiştiği insanlara karşı suyun simgelediğini düşündüğüm toleransı göstermeye ve yolun sonunda onların da kendilerine bu toleransı göstermelerine şahit olabilmeye çalışıyorum. Bir de tabi ki fırsat buldukça kendime bakıyorum. Ateşlerde yanıyor muyum? Kurak bir çölde susuz kalmış mıyım? Yoksa derin sularda boğuluyor muyum ya da sellere kapılmış mıyım? Sonra kendime soruyorum dingin bir su kenarına nasıl gidebilirim?

Nermin B.

Kılıç

Bu konuda kısa bir metin istendiğinde; düşündüm ve fark ettim ki simgele-
rin tamamını aslında içselleştirmişim ve harici hayatımda kullanmaktayım.
Ancak bu şekilde haricilere de ışık yansıtabilirim. M:olma yolunda ilerleyen
bizler için aksi zaten düşünülemez.

Ama bir simgeyi ele almam gerektiği için aklıma ilk gelen “Kılıç” simgesi
oldu. Kılıç, biz M:lar için onurlu bir yaşamın, adaletin, cesaretin, yardımse-
verliğin, alçakgönüllülüğün simgesidir. Şövalye erdemlerinin simgesidir bir
nevi. Ömrüm boyunca iyi olmaya gayret ettim. Bilerek kimseyi üzmemeye,
kırmamaya, gerçekten ayrılmamaya, bilimin ışığında yolumu çizmeye çalış-
tım ve çalışmaya devam ediyorum. Bugün dönüp baktığımda, 28 senedir bu
kurumun bir üyesi olmaktan onur duyuyorum.

Handan T.

Ü.M.:’in çağrısı üzerine harici yaşamımda da yer etmiş simgeler neler diye bir düşününce, salon duvarında ve yatak odamın duvarında birer kılıç asılı olduğunu, çantamda ise kılıç simgesi bir anahtarlık taşıdığımı fark ettim. Favori Türk Edebiyatı eserim ise kitaplığımda bulunan ve ara ara hep yeniden okuduğum, beni çok etkilemiş olan, Ahmet Altan’ın “Kılıç Yarası Gibi” adlı eseri. Bu nedenlerle bana en fazla nüfuz etmiş simgenin Kılıç olduğunu düşünüyorum. Kılıç bana daima Japon kültüründe geniş yer bulan samuray geleneklerini anımsatmıştır. Samuraylar kılıç kullanmayı büyük ustalıkla bilmelerine rağmen, kılıcı kullanma yetkisi almak için çok çok uzun yıllar çalışırlardı. Bir samurayın kılıçla toplum içine çıkma hakkı elde etmesi için kendine hakim olabildiğini ispatlaması şarttı.

O kılıcı yanlış zamanda ve zeminde kullanmaları, yetkinlik olmadan kılıç savurmaları onurlarını yitirmeleri riskini taşırdı. Görev bilinci, sorumluluk, ileri muhakeme ve öz yönetim gerektirirdi kılıç taşımak samuraylarda. Benliğe kılıçla hakim olmaları, dürtüsellığı ve agresifliği yönetebilmeleri beni hep çok etkilemiştir samurayların.

Kılıç bana aynı zamanda sahip olduğumuz tüm güçleri de ifade eder. Sağlık, zindelik, her an göreve hazır olma, disiplin, keskin refleksler, manevra kabiliyeti, zihinsel çeviklik, kılıç gücünde olabilen sözel yetkinlik ve hitabet gibi güçleri de kılıçla temsil edebiliriz.

Esas itibarıyla bir silah olduğu için onu saldırı veya savunma amaçlı kullanabiliriz. Öte yandan, kılıcı hırsla, hınçla, yetersizlikle ve adaletsizlikle kullanmaya yeltenirsek, karşımızdakine savuralım derken kılıcın bize dönük olan ikinci keskin yanı ile kendimizi de yaralarız. Bunun yaşanmaması için harici yaşamda da her kardeşin gözle görünmeyen ama çevrede hissedilen soyut bir kılıçla toplum içine çıkması gerektiğine inanıyorum.

Tüm bu nedenlerle kılıç simgesi benim yaşamıma en fazla nüfuz etmiş simgedir diyebilirim.

Ayşe A.T.

Güneş ve Ay

Küçüklüğümde bu yana, Güneş, Ay ve Yıldızlar ile bir bağım var.

Fırsat buldukça kendini gün batımını izlemek için sahile atan, iş dönüşü direksiyon başındaysa dikiz aynasından gün batımını izleyen bir Özlem var.

Bazen tatlı bir huzur, bazen ise ömrümden bir gün daha gitti diye hüzünlünen ben.

Güne erken başladıysam ve alaca karanlıkta yola çıktıysam, güzel bir müzikle gün doğumunu izlemenin verdiği keyif, yeni günün getirdiği umut anlatılmaz. Yeni günün getireceklerini merakla beklemek...

Tüm bu duygular içerisinde, insan sorguluyor. Bu yolculuğun neresinde olduğunu, bu yolculukta neler yaptığını, neleri yapabileceğini ve hayatın ona getireceklerini..

Aydınlanma töreni öncesinde düşünme odasında geçirdiğim sürede, karşılaştığım simgeler (kum saati – kuru kafa) bana benzer duyguları hissettirdi. Özellikle 38 yaşında, ölüm çok uzakmış gibi hissederken, vasiyetnameyi yazarken, ölümün ne kadar yakın olduğunu fark etmek!

Mabetteki Ay ve Güneş. Simgesel olarak doğunun aydınlık, batının karanlık olması. Bu yolculuğa batıdan başlayıp, doğuya doğru ilerleme.

Bilgi ve tecrübe, gün doğumundaki gibi Doğu'da fazla. Doğu, Güneş'in aydınlattığı ve ısıttığı gibi sıcak. Cehalet, bilgisizlik, sorgulama, başlangıçlar ise batı.

Gün doğumunun ve batımının ardı ardına devam etmesi, bir döngüyü ne kadar güzel gösteriyor. Farklı konularda, bizler de farklı yönlerde değil miyiz? Bazen doğu, bazen batı...

Hep sorgularcasına ardı ardına hep yeniden başlarcasına.

Merak ediyorum, mabetteki Ay neden ters duyuyor diye kafamdaki sorularla, merakla yeni sezonun bana getireceklerine hazırım.

Özlem Ba. Y.

Güneş, gezegenler sisteminin merkezinde bir yıldız olmasının yanı sıra uygarlık tarihi süresince de önemli bir simge olmuştur. Hatta öyle ki güneş, ay ve yıldızlar ile M.: mabedinin değerli bir simgesidir.

Güneşin M.:ik anlamının genellikle “aydınlıkların kaynağı olan aklın simgesi” olarak benimsendiği belirtilmiştir. Sanırım en çok da bu anlamı ile güneşi gündelik hayatımda çok sık kullanıyorum ve hatta bundan büyük bir keyif alıyorum.

Çünkü Emmanuel Kant’ın “aklını kullanma gücünü göster” sözü ile büyük bir paralellik gösterdiğini düşünüyorum. Çünkü aklını kullanma gücünü gösteren insan bunu aydınlığa ulaşmak ve/veya onu insanlığın yararı için getirmek ister. Bu da aslında hem akıl hem de büyük bir cesaret ister.

Şükriye Ç.

Işığın temel kaynağı değil mi, güneş.

Karanlığın içindeki ay da, bilgeliği ve zenginliği...

Güneştir dünyayı hem aydınlatan hem de doğayı temel yaşam kaynaklarından biri olarak ayaklarımızın altına yayan. Aydınlıkların kaynağını aklın simgesi yapan.

Aslında gerçek ışıktır, bilgeliğin.

Yeni doğan ay da, güneşten aldığı ışığı yansıtan.

Kimi zaman dolaylı yollardan elde edebileceğimiz küçük bir ışık belirtisi bile yol göstermez mi, gerçeği bulmamıza.

Hepimizin tutkusu değil mi bilgiye ulaşmak. Her parçasıyla bir bütüne ulaşmak.

O yüzden,

Ay doğmuyorsa yüzümüze, güneş vurmuyorsa penceremize, kabahati yok ikisinin de. Sadece gözlerimizdeki perdeyi aralamak kalıyor bize.

Behiye F. S.

Yıldız ve Ay

Yıldız bana dürüst ve erdemli olmayı, eşitliği hatırlatıyor. Ay ise doğumu ve yaşamın evrelerini. Günlük hayatımda severek kullandığım bir çift küpe ve kolyem var. Biri ay ve diğeri yıldız. Onlar iki ayrı set olmasına rağmen, ben iki şifreyi de birbirinden ayırmamak için birlikte kullanırım. Simgelerin birbirleriyle ilişkisi de önemli, öyle değil mi?

Emel A.

Gerçek Işığ

M.: hayatımızın temellerini oluşturan simgeler ile harici hayatımızı örtüştürdüğümüzde, birçok simgenin anlamını deneyimlediğimi görmekteyim. Örtüşen birçok simge arasında “Doğudan Nur almak” simgesinin beni en çok etkileyen simge olduğunu düşünüyorum. M.:lukta “Nur almak/Nur-u Ziya’ya kavuşmak”, bilginin, farkındalığın ve aydınlanmanın ifadesidir. Kurumsal hayata uyarladığımda ise, bu durumu “Liderlik/Tecrübe/Yenilikçi/İlham Veren” kavramlar ile değerlendirmekteyim.

Kurumsal dünyada bir lider, tıpkı Doğu’dan gelen Nur gibi ekibine yol gösterir. İyi bir liderin sahip olduğu vizyon, hem kurumun hem de çalışanlarının doğru yönde ilerlemelerini sağlar. Bu, stratejik düşünme, geleceği öngörme ve zor kararlar alırken rehber olma yetisiyle mümkündür.

Aynı zamanda bilginin/tecrübenin de temsilidir. Harici hayatta, bilgi düzeyinin artması ile tecrübelerimiz artar ve çalıştığımız kurumu daha ileriye götürürüz. Tecrübelerimiz ile kurumsal hayatımızda, çalışanlara, tüm sektöre ışık tutarız, aynı Ü.:M.:’nin Doğudan aldığı nur ile mabedi aydınlatması gibidir.

Bununla birlikte, organizasyonda ışık saçan liderler, enerjileri ile ekiplerini motive eder, onlara ilham verir ve çalışanlarının yenilikçi/innovatif ürünler geliştirmelerine olanak sağlar. Onların içlerindeki potansiyeli ortaya çıkarmalarına izin verir. Ü.:M.: de, her zaman sütunlara söz vererek onların görüşlerini alır, herkesin düşüncesini ifade edebilmesi için uygun ortamı sağlar.

Doğudan aldığımız Nur’un rehberliğinde, harici hayatımızın her alanında daha etkin ve başarılı birer lider olmaktadır. Nasıl ki; söz verdiğimiz tamamlandığında, Ü.:M.:’n de söylediği gibi Nur-u ziya gözleri kamaştıran parlak bir ışık değildir. Nur-u Ziya, insan beynine özgür ve bilimsel düşüncenin yanı sıra, erdemleri de taşıyan arı bir nurdur.

Oya Ö.

Ben, günlük yaşamımda en çok “Gerçek Işığı” simgesini kullanıyorum.

Çünkü “Gerçek Işığı” bilimsellik, akılcılık, gelişim ve evrim demek. Bir toplumun bireyelerinin bu simgeyi benimsemesi bulunduğu toplumu aydınlatmasıdır. Geri kalmış toplumların bireyleri bu ışıktan yoksunsalar, geleceğe asla umutla bakamazlar. Ayrıca aydınlanma törenimde göz bağlarımın açılmasıyla ilk karşılaştığım M:ik simge olarak beni farklı bir şekilde etkilemiştir.

Yaşamım boyunca da bu ve diğer onu besleyen (Gerçek Işığı) simgeler yol göstericim olacaktır.

[Nadia Y.](#)

Göz

Her şeyi gören göz.

Göz simgesi, günlük hayatta en çok kullandığım ve en çok etkilendiğim simgedir.

Beni ve tüm yaşam sahnesini gözleyen bir göz var, buna göre davranmalıyım gibi bir his yaratmadı bende bu simge hiçbir zaman. Benim insanları anlamak için daha çok düşünmem gerektiği ve görünen davranışların farklı hislerden kaynaklanabileceği ihtimali ile daha toleranslı olma hali, hayatta doğru davranış olmalı diye düşünmeme sebep oldu. İllaki göremediklerimiz ve bilmediklerimiz var sevdiğimiz kişilerin dünyasında, üçüncü göz biliyor ama. Bir yandan da vicdan demek benim için, her şeyi gören göz. Kimse bilmese de benim bildiğim ve belki de içime sinmeyen şeyleri hissettiren bir simge. Büyük bir güç sonunda göz simgesi. Çok kullandığım kolyem ile bu simgeyi taşıyorum üstümde genellikle. Bu arada Nazar inanışından bu simgenin farklı versiyonlarına alışık olsam da, o inanışla hiç karıştırmadım ben her şeyi gören gözü.

Işık Ç. Ç.

Üçgen şeklindeki trafik levhasının ortasında, el ele tutuşmuş okula giden çocukları hepimiz biliyoruz. Bana -çok değerli Lo:mıza kabulümden önce de- hep kardeşliği, yardımlaşmayı ve koruyuculuğu hatırlatırdı bu levha.

Şimdi ise aynı levha bana, Delta Üçgen içindeki göz simgesini hatırlatıyor. Her şeyi gören göz ve öğrencilerin birbirlerinin ellerini tutup kardeşçe birbirlerini korumalarıyla özleştiriyorum. Biraz hayal gücü oldu belki, ama hep o düşüncede olduğum için yazdım.

Hayal gücümü canlandırarak böyle bir fırsat verdiği için M:luğa çok teşekkür ediyorum.

Seniye Ö.

Gönye ve Pergel

Harici hayatımda benimsediğim ilkelerden M.:luk simgelerine baktığımda, en çok uyumlu olduğum simgenin Gönye ve Pergel olduğunu düşünüyorum. Her zaman yaşamda ölçülü olmanın önemine inandım. Ölçülü olmak M.:lukta önem verdiğimiz denge, uyum ve en çok da kendini bilme ve tanımayı içinde taşır. Bu değerlerin harici yaşamımda beni doğru hedeflere taşıdığına, insan ilişkilerinde daha güvenilir ve uzun soluklu ilişkiler kurabilmemi sağladığına inanırım. Ayrıca ölçülü olmanın beni anlamsız veya yakışmayacak durumlardan koruduğunu, hangi görevi üstlenebileceğimi veya üstlenemeyeceğimi bilmemi sağladığını veya nerede nasıl davranacağımı belirlediğini düşünürüm. Tüm bunları birlikte değerlendirdiğimde Pergel benim için mükemmel M.:ik simgelerden birisidir.

Aynı zamanda harici hayatımda adalet ve doğruluğa önem veririm. Ancak her ikisinin de akıl ile birlikte olmasının doğru sonuç vereceğini bilirim. Adil olabilmek, objektif bakabilmeyi ve içinde bulunulan durumun şartlarını değerlendirebilecek bilgiye, moral değerlere ve kavrayışa sahip olmayı gerektirir. Aksi durum adalet yerine subjektif duygularımızı ön plana çıkarır. O zaman adil olamayız. Doğruluk ise dürüstlüğü içinde barındırır. Dürüstlük bize seçimlerimizde ve kararlarımızda doğru noktada yer almamızı sağlayan bir erdemdir. Bu açıdan hayatıma baktığımda ise bir M.: simge olan Gönye'nin önemini görürüm.

Harici hayatımı anlamlandırdığımda önemli bulduğum bu iki simge Gönye ve Pergel'in, M.:lukta neden üst üste getirilerek kullanıldığını daha iyi anlarım: Çünkü biri, diğeri olmadan eksiktir ve bu iki simge yüklendikleri anlamlarla bir insanın harici hayatındaki mükemmel tamamlayıcısıdır.

Güzin Ş.

Çekiç

M:ik hayatıma başlamam ile birlikte “çekiç” simgesinin harici hayatımda da çok fazla yer aldığını fark ettim. Çekiç, evrensel düzen için disiplinin sağlanıp korunması için gereken otoritenin simgesidir. Bir M:’a görevlerini tutum ve davranışlarındaki yanlışlıklardan sakınmasını bilgi ve erdem bakımından noksanlıklarını gidermeye çalışması gerektiğini anımsatan bir simgedir.

Ben de [harici hayatımda] gerek meslek gerek sosyal hayatımda kendini sürekli sorgulayan, etrafı gözlemleyen ve bilgiyle donanmak ve donatmak, yanlışlarımı düzeltmek için bir itici gücü hissedirim. Daha bilgili, daha erdemli olmak için çaba harcarken birçok simgeyi kullanmaya çalışırken buluyorum kendimi. İlerleyen zamanlarda çalışmalarım arttıkça bunun artacağı ve gelişeceğini umut ediyorum.

Aylin S.

Çekiç ve Keski

Harici hayatımda en çok kullandığım simge şüphesiz çekiç ve keskidir (yonttu). Küçüklüğümde beri Ziya dedemin ve ardından babam Haluk'un bana hep söylediği bir söz vardır: "Selin kendini yont." ve "Selin kendini yontmayı bil."

Hayatımın her evresinde: çocukluğumda, ergenliğimde ve yetişkinliğimde babamdan en çok duyduğum cümledir bu. Hayatımın her alanında: eğitimimde, sosyal hayatımda, insan ilişkilerimde, aile ilişkilerimde, çalışma hayatımda bana verdikleri tek nasihat buydu.

Kısacası her durumda ve olayda mütemadiyen hep bir yontma ve yontulma nasihatiyle karşı karşıya kalmışım. Dedemi çocuk yaşta kaybettiğim için babamın bu cümleyi bana söylemeyi kendisinin devam ettirmesinin sebebinin babasına karşı duyduğu özlem olduğunu düşünürdüm.

Aydınlanmamın öncesinde bu nasihati bir tür kaçış cümlesi ve basite indirgenmiş, içi biraz da boş bir öğüt olarak kabul eder, çok da fazla üzerinde düşünmezdim.

Kendimi düzeltmem ve fazlalıklarımın kurtulmam anlamında verildiğini düşündüğüm bu nasihate şimdiki M:ik hayatımda çok başka anlamlar yüklemeye başladım. Bir çirak olarak üzerinde okudukça "çekiç" ve "keski" simgelerinin bir ham taşı yontarak düzeltmekten çok daha derin anlamlara sahip olduğuna artık kesin kanaat getirdim.

Selin E.

Üç sayısı

İnsanın kendini tanıma yolculuğuna başladığı M:lukta birinci derecedeki üç sayısı benim için hem kişisel hem de simgesel bir anlam taşıyor. Üçüncü ayın üçüncü günü doğmuş bir kardeşiniz olarak üç sayısı M:. simgelerindeki derin anlamlarıyla bana bir tür denge ve bütünlük duygusu veriyor.

ÜM görevini tamamladıktan sonra, görevli kardeşlerim tarafından bana hediye edilen Delta üçgeni şeklindeki kolye, belki de hayatımda bir dönüşüm ve değişim simgesi olarak hep kullandığım bir aksesuar olmuştur. Üçgen kolyemi günlük hayatta taşımam, M:luktaki üçlemelerin temsilcisi olarak yerini almıştır.

Belgin Ç.

Üçleme

Ben özel hayatımda, mesleğimizden en çok üçlemeyi kullanıyorum. Sayısını benim belirleyeceğim bir şey yapıyorsam yahut alıyorsam muhakkak üç olmasına dikkat ediyorum. Kapı vuruyorsam, ya da birine sesleniyorsam. Mesajlaşıyorsam tüm emojilerimi kesinlikle 3 kere tekrar ediyorum.

Kimse anlamasa da ben sanki içimden özgürlük, eşitlik, kardeşlik diyorum.

Çimen İ.

Nar

Yaşamın başlangıcına, yaşama gelip var olma, gerçek olma ve gerçek ışığı ile önce bireysel sonra bütüne katkılı olma yolculuğuna simge olabilen “Nar”. Birçok inanış, kültür, din ve mitolojide verimliliğin ve çoğalmanın simgesi haline geliyor.

Her yıl yeniden canlanarak, yeniden doğuş ve ölümsüzlüğün ipuçlarını verirken, her bir tanenin kendi rengine bürünüşünü, değişim ve gelişimini ve sonunda bir bütün olarak çokluğu oluşturmanın gücünü sergiliyor.

Bu eşsiz gelişim tanelerin diğer tanelere uyumlu olabildiğince birbirine eşit, güvenle birbirine bağlı bir düzen ve disiplin içinde şekil alması ile M:ik kardeşliğin özelliklerini vurguluyor.

İçinde oluşturduğu simgesel kardeşlik bağları içtenlik, güç birliği ve erdemler ile gelişerek bilim ve bilimsellik ile birleştiğinde evrenin simgesi halini alan sert ve güçlü kabuğunu da oluşturuyor.

Bilim akıl ve bilgelik ile birbirine faydalı olup bilgi aktaran taneleri, Güç ile kabuk oluşturup koruyan kollayan bütünleyen sert kabuğu, Güzelliği sergileyen eşsiz rengi ve şekliyle her yıl yeniden doğup kendini süsleyen Nar,

Bolluk, bereket, doğurganlık, ölümsüzlük ve gizli sırların simgesi olmayı hak etmiş gibi görünüyor ve şu anki anlam yetimizin acaba daha ne kadar fazlasını simgeliyor.

Semra E.

Beyaz eldiven

Oldukça kısa süre önce aranızda katılmış olmam sebebiyle aslında simgelerin tamamı benim için çok ilgi çekici. Üstatlardan öğrendikçe de kendimce yüklediğim anlamlardaki farkları ve benzerlikleri keşfetmek beni heyecanlandırıyor.

Simgeler arasında aslında beni en baştan beri etkileyen, beyaz eldiven. M.:lar hakkında fikir sahibi olmaya çalıştığım dönemlerde de ilk öğrendiğim simgeler olan beyaz eldiven ve önlüğün anlamlarının ne olabileceğini düşünmüştüm.

Beyaz eldivenin bendeki karşılığı iyi niyeti, doğruluğu ve dürüstlüğü simgelemesi. Her kardeşin arınmış ve eşit olarak mabette olduğu ve mabette kendimize katmaya ya da öğrenmeye çalışıklarımızın saflıkla, titizlikle kabul edilmesini eldivenin simgelediğini düşünüyorum. Bununla birlikte toplantılar sırasında ellerimde beyaz eldivenleri hissetmenin anın farkına varmamda yardımcı olduğunu düşünüyorum...

Harici hayatta beyaz eldivenleri şu ana kadar -mevsim uygun olmadığından kullanmasam da, kış geldiğinde harici hayatta kullanacağım eldivenlerimin çağrıştırdıkları benim için daha anlamlı olacak.

Melis Ö.

Unutma beni çiçeği

Unutma beni çiçeğini niye sevdiğimden başlamalıyım sanırım evvela; Mine ismi ile bildiğim bu çiçeğin meğerse ismi Unutma beni çiçeğiymiş. Bahar zamanı açan küçücük ama çok güzel bir çiçek türüymüş Unutma beni, yine de elliye yakın türü varmış. Gölgeyi sever, mavi, beyaz, pembe renklerde olurmuş. Bu sessiz ama güzel çiçeğe olan merakım ilk olarak derneğe yeni girdiğim zamanlarda yakama hediye bir biju olarak takılması ve adının Unutma beni olduğunun söylenmesi ile başlamıştı. O günden beri de kendisini hep yakamda taşıyorum.

Nereden geliyor bu isim diye düşündüm elbet, çünkü bas bas “benim bir hikayem var” diye bağıyordu. Sessiz durmasına karşın hikayelerde ve mitolojide sesi yükselen bir çiçek olarak geçiyor Unutma beni çiçeği. Biraz araştırdıktan sonra birkaç tane hikâyesine rastlamıştım;

Bunlardan ilkinde, tanrılar bütün çiçeklere isim vermektedir. Fakat kendisine isim verilmeyen küçücük bir çiçek yüksek sesle, “Tanrım, Unutma beni” diyerek haykırır. Tanrılar bu küçük çiçeği duyar ve bundan sonra senin adın “Unutma beni çiçeği” olsun derler ve adını bu şekilde alır bu güzel çiçek. Diğer bir efsaneye göre ise, Tuna Nehri kıyısında, bir şövalye ve sevgilisi yürüyüşe çıkar. Nehir kenarında yürürlerken, suyun üzerinde gitmekte olan küçük ve mavi bir çiçek görürler. Şövalyenin sevgilisi çiçeği gördüğü anda hayran kalır. Buna dayanamayan şövalye çiçeği sevgilisi için almak ister. Nehre doğru uzanıp, çiçeği almaya çalışırken dengesini kaybeden şövalye, bir anda nehre düşer. Çiçeği aldığı gibi sevgilisine doğru fırlatarak, “Vergiss-meinnicht!” (Unutma beni!) diye bağıır. Şövalye nehrin sularında kaybolup gider, çiçeğin adı da bu şekilde kalır.

Bir diğer efsane ise, Âdem ve Havva döneminden olan bir hikâyedir. Âdem ve Havva cenneti terk ettikleri sırada, küçük bir çiçek yüksek sesle “beni unutmayın” diyerek haykırır arkalarından adeta anne ve babasından arkasından koşan bir çocuk gibi ve böylelikle çiçeğin adı Unutma beni olur.

Nedendir bilmem ama yakama takıldığı günden beri bu çiçeğin ne zaman ismini duysam içimi ince bir hüznün kaplar, ikinci hikâyeden mi olacak bilmem. Belki de aklıma hep Nazım Hikmet’ in kendisine Münevver’den gelen ve şiirleştirdiği bir mektubun son satırları gelir;

...
Beni unutma
Kendine iyi bak
Gözlerinden öperim canım
Güzel geceler
Kendine iyi bak
Bana hemen cevap ver
Dertlerimi aklında tutma,
Unut,
Beni unutma
...

Bu çiçeğin M:lukta kullanılmaya başlanması ise Nazi Almanya'sına uzanıyor. Birbirinden farklı anlatılar olsa da tarih ve isimler değişse de kullanım amacı bütün yazılarda aynı şekilde geçiyor Unutma beni'nin. Doğruluğundan emin olmamakla birlikte okuduğum yazıların bir tanesini paylaşmak isterim;

Almanya'da Hitler'in iktidarı ele geçirmesi ile M:luğun tehdit altında olduğu anlaşılıyordu. Bayreuth "Güneş" Büyük Locaları bu sorunu erken görerek, yakalara Gönne/Pergel yerine bu küçük mavi çiçeğin takılmasını önermişti. Karanlık perde inip Almanya'da M:luğa ait mal ve mülk müsadere edilerek M:lar tutuklanmaya başlayınca, yer altında organize olan M:lar bu simge sayesinde birbirlerini tanıyabilmişler ve toplama kamplarında bir güç kaynağı bulmuşlardı. 1947 yılında "Güneş" Büyük Locaları, Büyük Üstad Beyer tarafından tekrar açılmış ve karanlık yıllardan sağ kurtulabilen M:lar açılış merasiminde "Unutma beni" çiçeğini ilk yıl amblemi olarak kabul etmişlerdi. Sonrasında ise, Almanya Büyük Locaları 1948 Konvanında bu minik mavi çiçeğe oy birliği ile resmi amblem statüsü kazandırılmış.

Belki de çok daha fazla hikayesi vardır bu çiçeğin ama tüm hikâyelerinde de unutmamamız gereken bir şey olduğu anlatılır. Bir eseri dinlediğinizde içinde uyandıran ve hakkında ne yazarsanız yazın kelimelerle tam ifade edemediğiniz bir his vardır ya hani, işte dinleyen için odur asıl eser ve o andan itibaren de bu eser artık sadece bir müzik şaheseri değil, besteciyle dinleyici arasında kelimelerin asla sağlayamayacağı iletişimi kuran bir simge haline alır. Simgeler, kelimelerin yerine konmuş ve sadece kelimelerin yerini tutan

nesnelere değillerdir, barındırdıkları anlam kelimelerden çok daha fazlasını içerir. Bu hali ile de Unutma beni, benim için bu hüznün yanında daima hatırlamam gereken bir şey olduğunu anlatan bir simge haline almıştır.

İşte tüm bu hüznü ve küçücük olmasına karşın taşıdığı büyük mana ile birlikte sürekli yakamda taşırken bu çiçeği, sene 2020'yi gösterdiğinde anlamı benim için bambaşka bir boyuta ulaştı. Bu sefer ayrılık hikayesinin başrolünde oynayan bizlerdik. Tek çözümün herkesin birbirinden uzak kalmasının olduğu bu zamanda, sonu bilinmeyen bir hastalıkla boğuşurken tüm dünya, dijital iletişim kanalları dışında bir daha ne zaman bir araya geleceğimize belirsiz iken Unutma beni ne kadar ayrı kalsak da kalalım kardeşliğimizin ne kadar kuvvetli olduğunu söyler oldu bana ve bu çiçek artık hatırlamam gereken kardeşlik bağımız olduğunu anlatan bir simge oldu benim için. Ona ne zaman baksam kulağıma sessizce;

Kardeşlerini unutma, sınıksız tut onların ellerinden ve ne olursa olsun bırakma,

Senin için aydınlattıkları yolda ilerlerken sen de onların yolunu aydınlatmayı unutma,

Kendini bil, erdemlerini hatırla, onları eyleme dönüştürmeyi unutma,

Mabedindeki simgelerin sana anlattıklarını hatırla ve bir an bile olsun onları yanından ayırma,

Hayatın kısa olduğunu unutma, görevlerini hatırla,

Verdiğin sözleri unutma,

diye fısıldar oldu.

Bu sonu belirsiz ayrılık günlerinden sonra tarih 2022 Eylül ayını gösterdiğinde adeta elimden kayıp giden bir su damlası gibi kaybettiğim anneciğimin de bu çiçeğin yapraklarına eklenmesi ile benim için artık bu çiçek ölümsüz sevgiyi de temsil eder oldu. Bu sefer cennette geçen hikâyeye ithafen

bulunduğu diyardan giden kişi annem, arkasından beni bırakma diye ağlayan ufak çiçek ben oldum. Bundan sonra da bu unutulmama gayesindeki çiçeğe, hayattan geçip giderken içinde bulunduğum zamana kendime katabildiklerimi sunabilmek gibi baktım nedense. Nasıl öldüğüm değil de ne yaparken öldüğümün önemine istinaden bir çiçek bırakır gibi bu dünyaya, bu yaşamdan ayrılmayla ilişkilendirdim Unutma beni çiçeğini. Belki güzel hatırlanmak istedim, belki güzel yaşamak ama verdiğim sözleri unutmamak...

Ve her birimiz önce kendimiz olabilirsek Unutma beni çiçeği, kendimizden bir dal armağan edebiliriz bu hayata ve sevdiklerimize. Böylece ne bu güzel çiçek unutulmuş olur, ne de bizim hayata kattıklarımız.

[Yasemin M.](#)

Harici hayatta tek kullandığım; Beni Tanı Çiçeği.

Bana hissettirdikleri: harici hayattaki M:. kardeşlerimle de iletişim içinde olabileme yolunu açtığı için, M:..ların her yerde olduğu hissini bana verdiği güveni çok sevdiğim için, tüm Dünya'ya yayılmış, amacı insan olmak olan, çok büyük ve çok güzel bir yapının parçası olmanın onuru ve mutluluğunu her an hissettirdiği için, bu simgemizi kullanıyorum.

[Berrin G.](#)

Benim harici hayatta en çok dikkatimi çeken, aksesuar biblo figür baskı olarak severek kullandığım Unutma beni çiçeği, Hem hikayesi beni çok etkiliyor, hem harici yaşamda çok da dikkat çekmeden kullanılabilir bir simge...

Bir de Almanya'da yaşadığımız dönemde çok sevdiğim beni ta o zaman çok etkileyen bir dükkan vardı ismi bu çiçekten geliyordu "vergissmeinnicht"

Meslekte de karşıma çıkınca yine çok şaşırdım ve adını neden böyle koymuş olduklarını anladım.

[Nezihe K.](#)

Küp taş

Aydınlandığımız gün, çırak M:. olarak işe başlamadan önce, bizlere Nur-u Ziya verilerek bilginin yolu açılmıştı. Bu, yalnızca bir başlangıç değil; aynı zamanda bireysel bir dönüşüm ve derin bir anlayış yolculuğuydu. Başarı derecemizi ve mesleki gelişimimizi kendi çabamızla belirleyecektik; yani ham taşımızı kendimiz yontup, küp taşa çevirecektik. M:. ile taşı ilk olarak özdeşleştiren Edward Oakley, 31 Aralık 1728 tarihinde Londra’da verdiği konferansta, “Siz, manevi mabedin yapısındaki asıl köşe taşı (Lapis Angularis) inancıyla güvenle konulan canlı taşlarsınız,” diyerek, ülkü mabedinin inşasını üstlenen M:..ları canlı yapı taşları olarak tanımlamıştır. Böylece, spekülâtif M:..lukta M:..lar ile özdeşleşen ‘canlı taş’ terimi önem kazanmış; ham taştan küp taş yapılması işlevi, çekiç, keski ve taşçı kalemi gibi simgeler arasında yer almıştır.

İnsanın ham taşını yontması, bir amaç olmanın yanı sıra derin bir yolculuktur; insanın içsel bir keşif sürecine girmesi gibidir. Her M:.. gibi benim serüvenim de çekicimi ve keskiyi kullanarak ham taşı yontma çabasıyla sürüyor. Amacım, onu mükemmel altı yüzlü bir küp taşa dönüştürmek. Bu süreçte, zaman zaman kendimi bir heykeltıraş gibi hissetmiyorum değilim; her vuruş, her detay, benim içsel dönüşümümün bir parçasıdır. Harici hayatımda bu tür bir meziyetim yok; ama avukatlık mesleğimde, bir toplantıya girdiğimde, sözleşme taslağı üzerinde çalışırken, bir mahkeme kararı okurken ya da müvekkilim için dava-cevap dilekçesi yazarken kendimi her zaman bir kağıda küp taşı çizmiş olarak buluyorum. Bunu bazen bilinçli, bazen de bilinçsizce yaptığımı fark ettim. Her ne yapıyor olursam olayım, ham taşı yonttuğum bir yolculukta olduğumu ve küp taşa ulaşmak için yontmaya devam etmem gerektiğini hatırlatıyor. Bu bağlamda, yaşamın her anını ve her deneyimi, bu yontma sürecinin bir parçası olarak görmeliyim.

Özverili bir şekilde çalışmaya devam etmeliyiz; bu çalışmaların sonunda elde edeceğim küp taş, Mabed’deki diğerlerinin yanına yerleşirken, aramızdaki kardeşlik bağıyla daha sağlam bir yapı oluşturacaktır. Kardeşlik, yalnızca bir kavram değil; bu yolculukta paylaştığımız değerler ve hedeflerdir. Bu nedenle, her bireyin bu yontma sürecine katkı sağlaması, evrensel kardeşlik duvarını güçlendirecektir.

Sonuç olarak, insanın içsel gelişimi, sadece kendi potansiyelini ortaya

çıkarmakla kalmaz; aynı zamanda toplumsal bir yapı oluşturma ve bu yapının sağlam temeller üzerine inşa edilmesi için de hayati önem taşır. Biz M.:lar, bu yolda yürürken, yalnızca kendimizi değil, çevremizi de şekillendirmekteyiz. Her birimizin ham taşını yontma çabası, daha büyük bir hedefe ulaşma arzusuyla birleşerek, hem bireysel hem de kolektif olarak daha aydınlık bir gelecek inşa etme potansiyelini taşır.

Betsy T.

Ham taş

Düşündüm ve fark ettim ki, benim için bu simge “Ham taş”.

Mesleğimizde Ham taş; eksiklikleri, kusurları, yanlıgıları olan insanı simgeler. M:’luk, iyi insandan daha iyi bir insan yapmayı hedeflediğinden, Ham taşların kendilerini yontarak kusursuz olan Küp taşlara dönüşebilmesi yani yetkinleşmesi için yöntem, yol gösterir. Bu süreç ise her şeyden önce buna ihtiyacımız olduğunu düşünmek, istemek ve sonrasında da özeleştiriyi yapmak, kendini bilmek ve tanımaya çalışmak ile başlar ve direşkenlikle çok çalışarak ilerler.

Bu dönüşümü gerçekleştirmek için M: çalışmalarımızda gösterdiğimiz çaba, doğal olarak harici hayatımıza da yansır. Her birimiz pürüzlü, tam şekillenmemiş birer Ham taş iken, iyi bir M: olmak için çalıştıkça daha az pürüzlü, şekillenmiş birer Küp taşa dönüşmeye başlarız.

Mükemmel bir Küp taş olamayacağımızı bilerek, ömür boyu bunun için çabalarız. Önemli olanın bu yolda ve birlikte yürümek olduğunu ve bu yolculuğun hem M:’lukta ve hem de harici hayatımızda sonsuza kadar süreceğini de biliriz.

Özlem A.

Harici hayatımda en çok kullandığım simge; Ham taş. Hem kendi ham taşımı yontmaya hem de etrafımda olan taşları anlamaya çalışıyorum. Mabedi-mizde bulunan siyah-beyaz karelerde olduğu gibi ham taşını yontabilen ve yontamayan kişiler bazen siyah kareler gibi görünüyör olabilir. Bu konuda bir paralellik olduğunu düşünüyörüm. Kendi içine bakıp özünü görmeye çalışan insanların daha iyi insan olma yönündeki çabalarının, onları beyaz karelere daha yakınlaştırdığını düşünüyörüm. Bu karelerin yan yana durduğu gibi bizler de her gün birçok kişi ile etkileşim ve iletişim halindeyiz. Kendim de ham taşımı yontarak kendi özümeye yapmakta olduğum yolculukta bu siyah-beyaz kareleri iyisiyle kötüsüyle örnek alıp incelemeye çalışıyorum. Kendi değerlerime yakın olanları daha beyaz görüyörüm, onları örnek alıyorum. Kendi değerlerime yakın olmayanları anlamaya çalışıp ortak paydada bir değer

yaratmaya çalışıyorum. Yaşadığım çatışmalardan da dersler çıkararak kendi özümeye bakmaya çalışıyorum. Ne tam haklı, ne tam haksız; her çatışmada bir öğrenim yattığını düşünüyorum. Farklı değerler ve farklı bakış açılarının yarattığı iletişim bilgisini kendimde kullanmaya çalışıyorum.

Ece U.

Ham taşı yontmak, bildiğimiz üzere M:lukta, insanın içsel gelişimini, kusurlarını düzeltme ve erdemli bir birey olma çabasını simgeler. Hepimiz bu dünyaya ham, işlenmemiş bir taş olarak geliriz. Ancak her M:., o taşı sabırla ve titizlikle yontarak, kendisini yücelten bir eser ortaya koymakla görevlidir. Kendi içimizdeki kusurları yontmak, hatalarımızı düzeltmek ve karakterimizi inşa etmek, yaşam yolculuğumuzun vazgeçilmez bir parçasıdır. Bu süreç, içimizde saklı olan potansiyeli açığa çıkarma, daha aydınlanmış bir bilinç düzeyine erişme amacını taşır. Kendimizi geliştirirken yalnızca bireysel bir başarıya ulaşmakla kalmayız; aynı zamanda toplumda daha yapıcı ve faydalı bir rol oynarız. Bizler için bu yontma eylemi, sürekli çaba gerektiren, yaşam boyu devam eden kutsal bir görevdir.

Ancak bu bireysel yontma, tek başına nihai bir amaç değildir. Her birimizin içsel dönüşümü, insanlık için yapılacak ülkü mabedine atılan bir tuğladır. İnsanlığın aydınlanması ve daha yüksek bir bilinç seviyesine ulaşması için kendi ham taşlarımızı yontmak, dünya üzerinde daha büyük bir yapı inşa etmektir. Hepimizin yonttuğu taşlar, bu ülkü mabedinin bir parçası olarak yerini alır ve daha iyi bir dünya, barış, adalet ve kardeşlik üzerine kurulu bir gelecek için çalışır. Bizler, sadece kendimizi değil, insanlığı da yüceltmek için bu mabede katkı sunarız. Her yontulmuş taş, daha aydınlık ve erdemli bir dünya inşa etmek için birlikte attığımız adımların nişanesidir.

Yıldız M.

Ben günlük yaşamımda hiç kullanmadığım ama kullanmayı arzu edebileceğim bir simge olarak ham taşı seçmek isterim. Bunu seçmemdeki sebep ise her zaman kendimle ilgili çalışmam gerektiğini kendime hatırlatmak istemem. Çünkü her şey insanın kendisinde başlıyor. Dünyayı ve diğer insanları değiştirmek bir illüzyon, ancak kendimle ilgili yapacağım çalışmalar belki de farkında olmadan bir insanın ya da dünyanın olumlu anlamda değişmesine vesile olabilir.

Merve M.

Dul kesesi

Mesleğimizin bize öğrettiği ve benimsettiği değerli simgelerimizi hayatımızın her alanında yer alması, daha iyiye, daha güzele, daha doğruya yönelmesi kaçınılmaz bir gerçek. Birçok simgeyi hayatımın birçok rolünde uygulamayı başarabilsem de, başaramadıklarım da oldukça çok. Ama en çok beni yansıtan ve her daim iyi hissettiren Dul kesesi simgemizdir. Dul kesesi simgesi, M:ik simgeler arasında yardımlaşma ve dayanışmayı anlatan önemli bir kavramdır. Dayanışma kardeşliğin en önemli simgesidir. M:ların ve biz M: olma yolunda ilerleyen kardeşlerimin birbirlerine ve topluma karşı sorumluluklarını hatırlatan bir simgedir.

Her zaman iyiliğin peşinde olmak, sorumluluklarını her daim hatırlamak, farkında olmak, kimseye hissettirmeden birçok kalbe dokunmak, kimseye karışmadan, kimseyi hor görmeden, en içten duyguyla gülen yüzleri hissetmek, yaşamımın en içten duygusu ve simgesi halindedir. Bu simge hayatımın en değerli yol göstericisidir.

İpek K.

Siyah- beyaz kareler

Huylusuyla huysuzuyla evlatlarım
Zaferiyle mağlubiyetiyle Beşiktaşım
Gündüzüyle gecesiyle kuşlarım
Zehir ile şifa arasında ilaçlarım
Acı tatlı bu ömürde yasadıklarım
Her şey seni bana hatırlatır,
En sevdiğim, mabedimin kalbindeki siyah beyaz karolarım

Akgün Ö.

Harici hayatta en çok kullandığım, beni sorgulamaya teşvik eden simgelerden biri olan mabette üç sütunun ortasındaki, her zaman siyahların beyazlardan daha fazla olduğu siyah ve beyaz kareden bahsetmek istiyorum.

Siyah renk, genellikle karanlığı temsil ederken olumsuz duygularımızı ve kötü tutkularımızı çağırıştırır. Fizik diliyle değerlendirecek olursak: siyah renk hiçbir şey yansıtmaz. Siyah bir renk değil, renk yoksulluğudur. Karanlığın, bir insanın M:ik değerlere sahip olabilmesi için gereken değerlerini yansıtmaz. Mabetteki Siyah Kareler ise, doğanın henüz keşfedilmemiş gerçeklerini, karanlığı, bilgisizliği simgeler.

Beyaz renk, aydınlığı, ışığı temsil ederken iyiliği, umudu, erdemleri, dürüstlüğü, saflığı, açıklığı, bilgeliği ve yetkinliği çağırıştırır. Fizik diliyle değerlendirecek olursak: beyaz bütün renkleri yansıtır. Mabetteki Beyaz Kareler ise, aydınlığa çıkmış gerçekleri, akli ve ilmi simgeler. Doğudan gelen bilgeliğin ışığı her bir beyaz kareden her yöne yansır.

Evrende her şey karşıtlıklarıyla anlam bulur. Siyah ve beyaz, tüm zıtlıklar gibi birbirini takip eden, çağırıştıran ve bütünleyen iki kavramdır. Bunlara zıtların savaşı ve birliği de diyebilmemizin mümkün olduğunu düşünüyorum. Herakleitos, her şeyin kendi içinde zıtları barındırdığını söyler. Var olan her şey zit kutuplarla uyumludur. Uyum, iki zit kutup içerirken aynı zamanda bir birliği de gösterir. Her şey kendi içinde zıddını taşır ve ancak zıt kutbu sayesinde var olur. Zıtlıklar, bünyesinde iki farklı olguyu barındırdığı için bana iki yönlü bakmayı, düşünmeyi ve sorgulamayı öğretir. Aslında var olan bir şeyin ya da

bir durumun, görünmeyen kısmı veya daha farklı yönlerinin de olabileceğini gösterdiğinden beni sorgulamaya yöneltir. Sorgulayan kişi dogmalardan ve boş inançlardan uzaklaşır, araştırır düşünür. Öğrenmeye açık birisi haline getirir. Öğrenilen bilgiler akıl ve bilim süzgecinden geçirilerek aydınlığa bir adım daha yaklaştırır. Bu durum simgesel olarak siyah karelerin azalmasına yardımcı olur.

M.: Mabet’inde Siyah Karelerin Beyaz Karelerden çok oluşu, bilinmeyenin bilinenden çok olduğunu, olumlu yoldaki çalışmalarımızın henüz yetersiz ve tamamlanmamış olduğunu vurgulayarak, önümüzde uzun bir yolumuz olduğunu da bize hatırlatır. Bu da bir M:un hayatı boyunca mücadele edeceği, aydınlatmak için çabalayacağı karanlık ve olumsuzlukların, aydınlığa kavuşmuş olumlu kavramlardan fazla olduğunu hatırlatır. Albert Einstein’ın da dediği gibi “Evrende en büyük ziyan, sorgulama yeteneğini yitirmiş bir beyindir.”

Zeynep A.

Aydınlanma töreniyle ilk mabede girdiğimde dikkatimi çeken ve bana tanıdık gelen simge; Mozaik Döşeme oldu. Bu döşeme; Siyahla beyaz, iyilikle kötülük, aydınlıkla karanlık, yaşam ve ölüm. Yaşam, tezatların iç içe geçtiği kusursuz bir mozaiktir. Evren ve yaşam döngüsü zıtlıkların birlikteliği üzerine kuruludur. Mabette bu döşemeyi her gördüğümde derinlemesine anlamını araştırmaya devam ettim. Bu simgenin anlamı karşıtlık ve karşılaştırma üzerinedir. Siyah kareler bilgisizliği, bağınazlığı ve keşfedilmemiş doğa gerçeklerini simgelerken, beyaz kareler bilim ve akıl yoluyla aydınlığa çıkarılmış olan gerçekleri, umudu, dürüstlüğü, bilgeliği ve yetkinliği simgeler. Siyah karelerin sayısı beyaz karelerden bir fazladır. Bu, evrende bilinmeyenlerin sayısının bilinenden daha fazla olduğunu vurgular. Henüz çözülmemiş gerçeklere ulaşmak için yapılacak çok şey olduğunu ve çalışmalarımıza daha büyük bir istekle devam etmemiz gerektiğini hatırlatır.

Elif D. A.

İnsan kimliğiyle yaşamaya, gelişmeye çalışırken, sürekli olarak siyah-beyaz

karelerin hangisinde durduğumun; nasıl algıladığıma bağlı olarak düşünceleme, seçimlerime, eylemlerime, yaşamdaki duruşuma ve ilerleyişime temel etkisi bulunmakta. Siyah ve beyaz karelerle ve etrafındaki 3 sütunun ışığı bir pusula gibi yönlendirmekte. Örnek olarak sayabileceğim:

- M:’luğa adım atmamın en temel nedeni siyahtan (karanlıktan) beyaza geçme çabası
- Yaş aldıkça, yaşam ile ölüm arasındaki (siyah ile beyaz) arasındaki ince çizgiyi daha iyi fark edip, mümkün olduğunca yaşamı verimli ve bilgelikle değerlendirebilmeye çalışmak, faydalı olmaya çalışmak
- İnsanlarla ilişkilerde siyahı, beyazı ve aradaki tonları da anlayıp empatiyle değerlendirebilmek, arkadaşı, dost, eş seçiminde beyaz karelerin çokluğunu aramak
- Gerçeği ararken, siyah ve beyazı görüp gerçeklerin nerede olduğunu anlamaya çalışmak ve buna göre seçim yapmak
- Siyah karelerle (kötü durumlar, insanlar, olgular) karşılaştığında buna göre önlem almak, varlığını korumaya çalışmak (hastalıkta doktora başvurmak bile siyahtan beyaza geçmek çabası)
- Umut edebilmek için siyahın ve beyazın yan yana olduğunun bilincinde olmak. Karanlık ve aydınlık art arda gelmesi umudumuz olur muydu? Örnekleri arttırmak, çeşitlendirmek mümkün, M:. olarak siyah beyaz karelerle bezenmiş yoldayım.

Lusi A.

Mabedimizin ortasında, üç sütun ile çevrelenen siyah-beyaz kareler, harici hayatımda en çok üzerinde durduğum simgedir.

Beyaz kareler nasıl ki bilim ve akıl yoluyla bulmamız, öğrenmemiz gerekenleri simgeliyorsa, siyah kareler de henüz bulunmamış, bilinmeyenleri simgeliyor benim için. Ve biliyorum ki, biri olmadan diğeri de olamaz. Kendimi geliştirmenin, bu zıtların birliğinden geçtiğini düşünüyorum.

Bu siyah-beyaz kareler üzerindeki üç sütünden yayılan, akıl ve bilgelik, güç

ve güzellik ışıklarıyla, kendimi geliştirme çabam sürerken, negatif tarafımın da farkına varmaya çalışıyorum.

[Nurcan D.H.](#)

Yaşamda; inişler/çıkışlar, kederler/sevinçler, kaos/düzen hepsi bir arada. Siyah ve Beyaz kareler gibi...

Gündelik yaşamımda sık sık fark ettiğim ve yaşamın da varlığını hissettirdiği simge: siyah-beyaz kareler.

Her defasında gözümle görmesem, elimle tutmasam da; yaşadığımız, paylaştığımız her an, zıtlıkların birlikteliğini işaret ediyor bize ve bu birlikteliğin de kıymetini...

[Özüm S.](#)

Siyah-beyaz kareler, Aydınlanma törenimde ilk dikkatimi çeken ve sonrasında da günlük yaşamımda sıkça kullandığım ve hayatıma derin anlamlar katan bir simge haline geldi benim için.

Siyah karelerin henüz Doğa'nın bulunamamış gerçeklerini, Beyaz Karelerin ise bilim ve akıl yolu ile aydınlığa çıkartılmış olan gerçekleri simgelediğini öğrenmek, hele de mabedimizde siyah karelerin beyazlardan daha çok olduğunu görmek simgesel olarak bana daha çok anlam ifade eder oldu...

Hayatın, birbirini tamamlayan karşıtlıklarla dolu olduğuna inanıyorum. Siyah ve beyaz, yüzeyde zıt gibi görünse de, aslında bir arada var olarak yaşamın dengesi için vazgeçilmez bir uyum oluşturuyor. Bu zıtlıkların bir aradalığı bana yaşamın inişli çıkışlı doğasını hatırlatıyor. Zorlukların, güzel anları daha anlamlı kıldığını ve her beyaz karenin aydınlık anları, her siyah karenin ise karanlık zamanları temsil ettiğini düşünüyorum. Bu kareler, karşıtlıkların var-

lığıyla değil, birbirlerine olan ihtiyaçlarıyla da önemli. Siyah olmadan beyazın anlamı eksik kalıyor; tıpkı aydınlık zamanların değerini karanlık olmadan bilemeyeceğimiz gibi...

Hayatımda bu dengeyi görmek ve uygulamak, ruhsal bir yolculuğun kapılarını aralıyor. Yaşadığım her deneyim, iyi ya da kötü, beni bir sonraki adıma hazırlıyor ve gelişimime katkıda bulunuyor. Siyah-beyaz kareleri her gün sevmemin en büyük nedeni, bana bu dengeyi ve yaşamın içindeki uyumu sürekli hatırlatmaları. Hayat, tamamen aydınlık ya da karanlık değil; bu iki durumu dengelemek ve her iki uç arasında anlamlı bir yol bulmam için bana yol gösterici oluyor siyah-beyaz kareler. Bu simge, her zaman dengede kalmam gerektiğini ve her anın, hayatın büyük bir parçası olduğunu bana hatırlatıyor. Bir M: olarak bu bakış açısıyla akıl ve bilimin ışığında her zaman hayata uyumlu, gözü açık ve dengede olmaya çalışacağım.

[Ebru S.](#)

Uzun uzun düşündükten sonra karar verdim ki benim yaşamımda en sık kullandığım simge siyah-beyaz kareler. Neden siyah-beyaz kareler? Siyah bilmediklerim, beyaz bildiklerim; siyah sevmediklerim beyaz sevdiklerim; siyah baş edemediklerim, beyaz kolayca başa çıktıklarım; en önemlisi de beyaz değer verdiklerim siyah ise gözümde değersiz olanlar. Tüm bunlar öncelikle insanlar, sonra sırasıyla işler, olaylar için geçerli. Ancak hayatta her şey siyah-beyaz kadar keskin değil elbette. Gri zona girenleri önemsemem mi gerekir? Elbette öyle değil. Ancak siyah ve beyazımı öncelemem gerektiğini, gri tonu mümkün olduğunca daraltmam gerektiğini düşünüyorum. Benim yapı taşlarım siyah ve beyazlarım ve bunlara karşı farkındalığım çok önemli.

[Emine H.Z.](#)

Harici hayatımda en çok kullandığım simgelerden biri Siyah ve beyaz karelerdir, M:ik anlamda bu kareler karşıtlıkları simgeler. Tıpkı karanlık olmadan ışığı göremediğimiz gibi, kötülüğü yaşamadan iyiliği kavrayamayacağımız gibi; biri olmadan diğersinin anlamı olamayacağını bize anımsatır.

Üzerine basılmamasının bir nedeni de aynen beyaz kitap gibi, bu bölgenin bizim vicdanımızı ve kişiliğimizi simgelemesinden olmalı. Siyah-Beyazlarımız bizim kişiliğimizden ve vicdanımızdan kaynaklanıyor ve biz oraya kimseyi sokmuyoruz. Bizim özelimiz, kutsalımız. Değişiklikleri ancak kendimiz yapabiliriz, başkası değil.

Harici hayatımda da insanlarda siyah-beyaz karelerini birlikte görmek, siyah karelere tolerans göstermek ve onları kendi vicdanları ile baş başa bırakmayı öğrendim.

Meryem Ö.

Mabedde gördüğüm ilk günden beri, beni en çok etkileyen M:ik simge, siyah-beyaz karelerdir.

Siyah-beyaz karelerin, insanlar, hayat ve olaylara yaklaşımımızı, bizi bize anlatan bir çok yanı olduğunu fark ettim. Harici hayatta, bu iki zıt rengin karşıtlıkları ve birbirini tamamlayıcılığı üzerine düşünsel ve eylemsel hareket etmeye başladığımı söyleyebilirim.

Siyah-beyaz kareler bana çoğunlukla, aklarımı karalarımı bilmek, karalarım-dan olabildiğince kurtulmak için önce kendi üzerimde çalışmam, öz eleştiri yapmam gerektiğini düşündürüyor.

Diğer yandan benim için en onarıcı açılım, bu iki karşıt rengin birbirlerini çekerek sonsuz sayıda gri ve tonlarını ortaya çıkarttığını anlamak, böylece, karşıtların bir araya gelmesiyle, aslında gerçeklere ve güzele giden, siyah veya beyaz tek bir yol değil, daha pek çok yolun bulunduğunu göstermesi olmuştur.

Karanlık-ışık, kötülük-iyilik, cehalet-bilgelik hepsi insanın ve hayatın içinde, önemli olan bunun farkında ve doğru olanın yanında olmamız.

Sözlerimi küçük bir hikaye ile tamamlamak isterim;

Yaşlı kızılderili reisi ve torunu çadırın önünde oturmuş, az ötede birbirleriyle boğuşup duran iki kurt köpeğini izliyorlardı. Köpeklerden biri beyaz, diğeri ise siyahtı.

Çocuk, çadırı korumak için bir köpeğin yeterli olduğunu düşünüyor, ikinci köpeğe neden ihtiyaç olduğunu ve renklerinin neden siyah ve beyaz olduğunu anlamak istiyordu. Dedesine merakla sordu.

Yaşlı reis bilgece gülümseyerek torununa;

- Onlar benim için iki simgedir evlat

- Neyin simgesi?

- İyiliğin ve kötülüğün simgesi. İyilik ve kötülük içimizde sürekli mücadele eder durur. Onları seyrettikçe hep bunu düşünürüm. Onun için yanımdalar onlar.

- Mücadele varsa kazanan da olmalı dede. Sence hangisi kazanır bu mücadeleyi?"

- Hangisi mi evlat? Ben hangisini daha iyi beslersem!

Filiz A.

“Siyah-beyaz kareler”, bu iki rengin etkileşimini ve zıtlığını yansıtır. Siyah ve beyazın M:ik felsefedeki anlamlarını ve hayattaki yansımalarını incelemek, bu simgelerin derinliğini anlamaya yardımcı olabilir.

1. Siyah ve Beyazın Zıtlıklar Üzerindeki Vurgusu;

M:ik öğretilerde siyah ve beyaz, ışık ve karanlık, iyilik ve kötülük, bilgi ve cehalet gibi zıt kutupları temsil eder. Bu zıtlıklar, evrendeki dengenin bir göstergesidir.

M:ik ritüellerde, bu iki rengin birlikte kullanımı insanın hayatında sürekli var olan zıt güçleri dengeleme gerekliliğini simgeler. Bir M:., bu zıtlıklardan geçerek bilgelige ulaşmayı hedefler.

2. Zıtlıkların Uyum ve Dengeyi Sağlaması;

M:..lukta siyah ve beyazın yan yana kullanımı, sadece zıtlıkların çatışmasını

değil, aynı zamanda bu zıtlıkların uyum içinde var olabileceğini gösterir. Bu, M.:lar için hayatta bir denge arayışı olarak yorumlanır. İnsan yaşamında da iyi ve kötü tecrübeler, karanlık ve aydınlık zamanlar iç içe geçer. Önemli olan bu deneyimlerden öğrenmek ve yaşamda dengeyi bulmaktır. Gece ve gündüz dengesi gibi.

3. Siyah-Beyaz Dama Deseni: Hayatın Dualitesi;

Mabette bulunan siyah-beyaz dama deseni, hayatın dualitesini temsil eder. Dama tahtasında siyah kareler karanlığı, beyaz kareler ise aydınlığı simgeler. M.:lar, bu simgesellik ile insan hayatının siyah ve beyazın, yani zıtlıkların birbirini tamamladığı bir yolculuk olduğunu kabul ederler. Her adım, bir sonraki zıtlıkla yüzleşmeye ve bu iki kuvvet arasındaki dengeyi bulmaya yönelik bir fırsattır.

4. Hayattaki Kullanımı;

M.:lar, siyah ve beyazın simgeselliğini sadece ritüellerde değil, günlük yaşamda da kullanır. Bu iki rengin anlamı, kişisel gelişim, etik ve ahlaki kararlar ve toplumsal sorumluluklar üzerinde etkili olur. Bir M.:, hayatın zorluklarını siyah karelerle, fırsatlarını ise beyaz karelerle ilişkilendirir. Böylece her iki durumu da kabul ederek yol alır ve daha yüksek bir farkındalık seviyesine ulaşmayı amaçlar. Siyah ve beyaz, bireylerin toplumsal ve kişisel gelişimlerinde de birer rehberdir. Toplumda ve kişisel ilişkilerde, zıtlıklar ve farklılıklar kaçınılmazdır. Ancak bu zıtlıkların nasıl bir araya getirileceği ve uyum sağlanacağı, M.:ların hayat görüşlerinin bir parçasıdır. Siyah ve beyazın bir araya getirilmesi, toplumun farklı kesimlerinin uyum içinde çalışmasının da bir metaforudur. Mabette buluşmalarımız, “siyah beyaz” farkındalığımızı sürekli kılmakta ve pekiştirmektedir.

Seçil S.

Siyah ve beyaz dengesi, hemen hemen hepimizin hayatı boyunca gözlemlediği ve birçoğumuzun hayat felsefesinin bir parçası haline getirdiği bir kavramdır. Dolayısıyla, belki de henüz mesleğimize başlamadan, farkına varmaksızın hayatımıza ve davranışlarımıza yön veren kavramlardan biridir. Öte yandan, onu mesleğimize ait bir simge olarak incelemek, bana siyah ve beyazın hayatımızdaki anlamını sorgulamak ve farkına varmak açısından bambaşka bir kapı açtı. “Siyah ve Beyaz Kareler”, mabedimize adım attığım ilk andan

itibaren dikkatimi çeken ve günlük hayatımda, hiç beklemediğim anlarda bile sık sık aklıma gelen bir simge oldu. Siyah ve beyaz karelerimizin ifade ettiği iyilik ve kötülük, her ne kadar zıtlıkların simgesi gibi görünse de birini diğerinden bağımsız olarak asla anlayamayacağımız iki kavram olarak hayatımızda yer alır. Aslında sadece iyilik ve kötülük kavramlarının kendileri değil, hayatımızda zıtlık içeriyormuş gibi görünen tüm kavramlar da bir bütünün ayrılmaz parçaları olarak karşımıza çıkar. Ne yazık ki, hasta olmadan sağlığın, sınırlamalar olmadan özgür düşüncenin değerini bilmekte zorlanırsınız. Güneşin en parlak olduğu zamanda yakacağımız bir ışık, karanlıkta olduğundan çok daha az etkili olacaktır. Michelangelo'nun dediği gibi, “İyilik sürüp gitmezse kötülük de sürmeyecek, ama biri ötekine dönüşecek ara sıra.” Bizlere düşen ise hayatımızın her alanında, birbirini tamamlayan siyah ve beyazların zıtlığını kabul ederek hem iyi, hem de kötü deneyimlerin doğal olduğunu anlamak ve bu deneyimlerden ders alarak yaşamımızda denge kurmaya çalışmaktır.

Neriman G.

Beyaz kitap

Her simgenin hayatıma farklı bir etki yaptığına inanıyorum, ancak Beyaz Kitap'ın benim için özel bir anlamı var. Bu yola girdiğimdeki amacım, kendi hikayemi yazma ve gelişimimi sağlamaktı. Her geçen gün doğru karar verdiğime daha çok inanıyorum ve Beyaz kitabımı doldurma çabasıyla kendimi geliştirmeye çalışıyorum. Tutkular, boş inançlar ve kusurlarımla cesaretle mücadele ediyorum, akıl ve bilimin ışığında okuma ve öğrenmeye devam ediyorum. Özetle, bireysel gerçeğimi arama ve yazma sürecim devam ediyor ve bu süreçte Beyaz kitap benim için önemli simge olmaya devam ediyor.

Nurcan S.

Hayatta en çok kullandığım simge Beyaz Kitap.

Tabii ki onu elime alıp gezdirmiyorum, ama her an her davranışimde oradan esinlendiğim düşünme yöntemimle karar vermeye çalışıyorum. Özgür düşünerek insanlara ön yargısız yaklaşmaya, eşit mesafede olmaya, olayları yansız değerlendirmeye özen gösteriyorum.

Aynur O.

Harici dünyadaki yaşantımız, Lo..'larımızdaki gibi özgür düşüncenin, kardeşçe sevgi ve saygının hüküm sürdüğü, her görüşü bilimsel bilginin ışığında tartıştığımız güven ortamını sunmuyor bizlere. Belki de bu nedenle, harici dünyada dogmatik bir görüşle karşılaştığımda, kimi zaman, kendi düşüncelerimi karşımdakine dayatırken yakalıyorum kendimi. Böylesi bir dayatma içinde olduğumu fark eder etmez, Beyaz Kitap simgemiz geliyor aklıma. Beyaz Kitap bana, düşünce, inanç ve vicdan özgürlüğünün yanı sıra, evrimin sonsuzluğunu da hatırlatıyor. Belki de bugün savunduğum düşünceye, yarın sırt çevireceğim. Belki de farkında olmadığım aşamadığım dogmalarım yüzünden karşımdakinin görüşlerinde de doğru bir yan olabileceğini göremiyorum. Belki de, o kişi Lo:'da birlikte çalıştığım bir kardeşim olsaydı, farklı görüşlerini farklı bir bakış açısıyla dinler, karşılıklı gelişime açık olurdu. İşte

bu nedenlerle, Beyaz Kitap bana, harici dünyadaki her bir bireye, Lo:'daki bir kardeşime yaklaştığım gibi yaklaşmam gerektiğini hatırlatıyor.

Feyza Z.D.

Beyaz Kitap, sanırım harici hayatıma en çok uyan simge. Bunun nedeni ise her şeyden önce harici yaşamımda nafakamı kazandığım mesleğimle; akademisyen olmakla da bağlantılı olması. Bizler, ait olduğumuz disiplin ne olursa olsun bir yandan eğitim, diğer yandan bilim ve sanatla uğraşırken her şeyden önce belirli bir nizamı, bilimsel yasaları, doğruluğu ve dürüstlüğü, temiz ve onurlu bir yaşamı, ahlaki prensiplerle süslenmiş davranış kodlarını özümsemek ve bu yoldan ilerlemek zorundayız. Beyaz Kitap, ilk bakışta sayfaları boş bir kitap gibi görünse de bir M:un, akli ile sorgulayıp bilgelikle algılamaya çalıştığı ve dogmalarından, bencilliğinden, boş inançlarından sıyrılarak hiç bitmeyecek olan dönüşüm ve yetkinleşme yolculuğunda sırtladığı tecrübelerle her yeni gün bir yenisini ekleyerek, mabette de belirttiğimiz gibi 'arınmış bir bilinçle' ilerlemeyi simgeliyor. Ben de gerek M:ik, gerekse harici yaşamımda beyaz kitabın simgelediği yasalardan ayrılmaksızın hayatım boyunca karşıma çıkacak olan her türlü engeli kendi vicdanım, aklım ve iradem ile aşmaya çalışıyorum ve çalışacağım.

Selin S.

"Beyaz Kitap" benim en çok kullandığım simgedir. Çocuklarıma, öğrencilerime, arkadaşlarıma, ailemden herhangi birine umutsuz anlarında yeni başlangıçları ve aydınlık günlerin tükenmediğini anlatmak için kullanırım. Bir atasözümüz "Kara gün kararır kararmaz." der, "Beyaz Kitap" da her sayfasına yazacağımız umut dolu günlüklerimizden oluşur aslında.

Günlük yaşamın kaygılarından sıyrılıp düşünmeye vardığımızda yazdığımız; yazdıkça da kendimizi tanıdığımız, ham taşımızın sivriliklerini fark ettiğimiz; ailemiz, kendimiz, ülkemiz, dünyamız için yaptığımız ve yapmadığımız her

şeyi sorguladığımız bir günlük gibidir. Önemli olan buraya yazdıklarımız ve yazacaklarımızla yaşamımızı şekillendirerek "İyi İnsan Olma Defteri" yazabilmektir.

Nilser U.

Her biri birbirinden aydınlatıcı anlamlı simgeler içinde son zamanlarda en fazla ilgimi çeken Beyaz Kitap oldu diyebilirim. Beyaz Kitap bana göre insanın kendi hikayesini yazmasının önemine işaret ediyor. Bu hikayenin yazılması diğer bütün simgelerle ve M:'un anlattıkları ile ilintili aslında. Diğerlerini akılcı, gerçekçi ve insani bir bakış açısı ile değerlendirdiğimiz oranda kendi hikayemizde akılcı, gerçekçi ve insani bir hikaye olacaktır...

Yaşam pratiğinde bizleri sıkıntıya sokan zannedişlerimizi oluşturan varoluşumuz kaynaklı seçimlerimiz olduğuna göre; seçimlerimizi nelerin belirlediği üzerinde durmamız; düşüncelerimizi ve kararlarımızı bu anlamda gözden geçirmemiz yerinde olacaktır... Ritüellerimizdeki simgeler ve alegorik hikayelerin açıklamaları bizlere bu anlamda gerçek yol gösterici rehber görevi görmektedir.

Ferhan Ö.

Ben harici hayatımda en çok 'Beyaz Kitap'ın bana çağrıştırdıklarını düşünüp onu kullanmaya çalışıyorum. Benim için Beyaz Kitap özgürlük demek, özgür düşünce demek. Her inanişaya ve her görüşe adaletle bakabilmek, yargılara sahip olmadan eşit değerlendirebilmek demek. Her düşünceyi önyargısız, kendi aklım ve vicdanımın sesine göre özgürce değerlendirmek demek. Temiz ve onurlu bir ahlaki temsil ettiğine inanıyorum. Beyaz Kitap simgesi üstünden kendime, birini veya bir olayı yargılamadan evvel temiz bir algıyla bakmayı hatırlatıyorum.

Deniz F.A.

Simgesel dil

Tüm simgelerin harici hayatımızda ne rol aldığını çoğu kez pek bilemeyiz. Oysaki gündelik yaşamamızdaki sayısız simgesel davranışlar gözden kaçmaktadır. Genellikle M: olmayanların da M:'luğun simgesi olarak çok eski kaynaklara giden aynı zamanda misterlerde bile bulunan çok yaygın simgeler. Örneğin Dürer'in Melankoli adlı tablosunda da bu simgeleri görmekteyiz. Bugüne kadar açıklaması yapılmayan bu tablodaki gönye ve pergel simgelerinin çok eski zamanlardan gelen bir geleneğin devamı olduğu görülmektedir. Simgesel davranışlar bir yandan tanışma el işareti olarak da önemlidir.

Eğer M:'ta simgeler ortadan kalkarsa üç asırdır yaşan bu yüce kuruluşun çökmesi içten bile değildir. İstanbul'da Deniz müzesinde Barbaros Hayrettin'in bir bayrağı var. Bayrağın üzerinde pergel aç ucunda tam ortasında Davut yıldızı var. Safranbolu evleri kapılarında da Bereket simgesi olarak Davut yıldızı kullanılmış. 1993 yılında Nar Lo:. ile yaptığımız bir gezide bu simgeleri fark edip üzerinde yorumlar yapılmıştı. Trafik işaretlerinin oluşmasında simgeciliğin M:.luktan esinlendiğini düşünmekteyim. Osmanlı dönemi Samatya Ermeni mezarlığında da bir takım simgeler mevcuttur. M:.'lukta hiç değişmeyen simgeler Süleyman Tapınağı üzerinde olmalıdır.

Ülker Y.

